

Miljöutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och 48 kap. 3 § i strafflagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och 48 kap. 3 § i strafflagen (RP 94/2018 rd): Ärendet har remitterats till miljöutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringssekreterare Tia Laine-Ylijoki-Laakso, miljöministeriet
- konsultativ tjänsteman Anneli Karjalainen, miljöministeriet
- miljöråd Markus Tarasti, miljöministeriet
- lagstiftningsråd Pekka Kemppainen, jord- och skogsbruksministeriet
- jurist Marko Nurmikolu, Finlands Kommunförbund
- jurist Minna Ojanperä, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- expert Airi Kulmala, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- miljöjurist Pasi Kallio, Finlands naturskyddsförbund rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att miljöskyddslagen kompletteras med bestämmelser om ett nytt förfarande som bygger på förhandskontroll och som är enklare än miljötillståndsförfarandet. De befintliga anmälningförfarandena kvarstår i lagen och de kommer att gälla verksamhet av engångsnatur. Vissa verksamheter som kräver nationellt tillstånd ska överföras till det allmänna anmälningförfarandet. De anmälningspliktiga verksamheterna, av vilka den största enskilda gruppen utgörs av djurstallar, anges i bilaga 4 till lagen. Flera av de övriga paragraferna i lagen ses över så att bestämmelserna om miljötillståndspliktig, och delvis registreringspliktig, verksamhet utsträcks till att gälla verksamheter som är anmälningspliktiga.

Dessutom föreslås vissa preciseringar i en bilaga till lagen och ändringar i straffbestämmelserna om miljöbrott i strafflagen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2019.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Sammantaget anser utskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med vissa ändringar.

Miljöskyddslagen kompletteras med bestämmelser om ett förenklat anmälningsförfarande baserat på förhandskontroll. De nya anmälningspliktiga verksamheterna är placerade i 10 a kap. Djurstall är den största enskilda verksamhet som överförs till anmälningsförfarandet. Uppskattningsvis kommer omkring 3 800 djurstallar att överföras till det nya förfarandet. Dessutom kommer cirka 250–300 andra verksamheter att överförs till anmälningsförfarandet. Propositionen ingår i ett långsiktigt reformpaket som tar sikte på att förenkla och rationalisera miljötillståndsförfarandet utan att tumma på nivån. Redan nu har flera delreformer genomförts.

Vår finländska lagstiftning kräver miljötillstånd vid verksamheter som drivs i mindre skala än de som EU-lagstiftningen kräver miljökoncession för. I propositionen föreslås en del av de verksamheter som idag är tillståndspliktiga och som enligt EU-lagstiftningen inte kräver tillstånd och inte äventyrar miljöskyddsnivån bli överförda till anmälningsförfarandet. Utskottet välkomnar ambitionen att förenkla de administrativa förfarandena för småskalig verksamhet i relation till den administrativa nivån för storskalig verksamhet.

Förslaget är ett steg i rätt riktning och välkommet, även om det allmänt har ansetts att det inte förenklar myndighetsförfarandet i någon större utsträckning. I detaljmotiveringen framhåller (115 d §) regeringen att den behöriga myndigheten i materiellrättsligt hänseende nästan helt och hållet ska följa samma lagstiftning som i tillståndsförfarandet. Förfarandet blir inte så mycket enklare eftersom samma procedurbestämmelser kommer att tillämpas på anmälnings- och tillståndsärenden som på begäran om utlåtande, hörande av parter, delgivning och information om beslut. Förfarandena skiljer sig från varandra i det hänseendet att myndigheten i anmälningsförfarandet kan delge ett mindre anmälningsärende också på något annat sätt in genom kungörelse. Med avseende på administrativ lämplighet är det enligt utskottet viktigt att propositionen eftersträvar större smidighet vid småskalig verksamhet. Utskottet anser dock att det behövs bestämmelser som ger eventuella skadelidande rätt att delta, eftersom i synnerhet placeringen av en verksamhet ofta spelar en framträdande roll för vilka olägenheter verksamheten ger upphov till.

De verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet har i princip små konsekvenser för miljön och avser begränsade områden. Anmälningsförfarandet kompletteras med regelstyrning, det vill säga med förordningar för respektive branscher där det ingår bestämmelser om de viktigaste miljöskyddskraven. Merparten av de verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet ingår i kommunernas behörighet. Det finns uppskattningsvis 650 djurstallar som enligt förslaget ska överföras från statens behörighet till kommunernas behörighet. Utskottet påpekar dock att en del av djurstallarna fortfarande kommer att vara underställda miljötillstånd eftersom gårdarna blir större och produktionen expanderar samtidigt som gårdarna blir färre. Andra verksamheter som blir anmälningspliktiga är exempelvis vissa delar av livsmedels- och foderindustrin, småskaliga kemikalieupplag, småskaliga skjutbanor, såganläggningar, depåer och småskalig guldgrävning.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

Med avseende på förutsebarheten är det av stor betydelse att det kommer att utfärdas förordningar för respektive branscher eftersom de förtydligar och samordnar kraven på verksamheten. Samtidigt framhåller utskottet att innebörden i kraven klarnar först när förordningarna finns. Sannolikt kommer de viktigaste kraven att ligga på samma nivå som kraven för verksamhet som kräver miljötillstånd, och kraven kommer inte att underlättas. Även om förfarandena inte förenklas särskilt mycket anser utskottet att kravet på maximal handläggningstid 120 dagar för anmälningar kan snabba upp tidsplanen för investeringar och göra besluten mer förutsägbara. Propositionen betyder vidare att verksamhetsutövarna får mindre handläggningsavgifter, åtminstone vad gäller verksamheter som nu handläggs av regionförvaltningsverken och förs över till kommunerna. Ändringarna är i och för sig små, men trots det ett steg i rätt riktning.

Enligt 115 c § i lagen om ändring av miljöskyddslagen har verksamhetsutövaren rätt att inleda anmälningspliktig verksamhet när det har förflutit 120 dygn efter att anmälan gjordes. Bestämmelsen avviker från miljötillståndprocessen. Vid utfrågningen av sakkunnig kom det fram att det kan ställa till problem med rättssäkerheten för verksamhetsutövaren och den skadelidande och för allmänintresset vad gäller miljön, om verksamheten inleds innan den har godkänts av myndigheten. Utskottet påpekar att en verksamhet inte får inledas om verksamhetsutövaren har försummat att komplettera sin anmälan trots begäran eller om anmälan avslås. Rådgivning spelar en avgörande roll för att verksamhetsutövarna ska bli mer medvetna om vad som gäller, exempelvis nödvändiga uppgifter och sannolika krav. Det ger verksamhetsutövarna bättre möjligheter att bedöma den risk som är förknippad med att inleda verksamheten innan beslutet har vunnit laga kraft. Enligt 32 § i förvaltningsprocesslagen kan besvärsmyndigheten när besvär har anförts förbjuda att beslutet verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas eller föreskriva något annat som gäller verkställigheten. Om man ser till dessa villkor anser utskottet att tillstånd behövs för att inleda en verksamhet för att målet att göra anmälningsprocessen smidigare för små verksamheter ska kunna uppfyllas.

Utskottet understryker att inte bara lagstiftningen medverkar till förenklade tillståndsförfaranden, utan att det också behövs adekvata resurser och rätt kompetens. När kommunen tar över förfarandena för fler verksamheter, är det viktigt att se till att de kommunala miljömyndigheterna får fullgod vägledning och utbildning. På senare år har förvaltningen omstrukturerats ofta. Även miljöskyddslagstiftningen är stadd i ständig förändring och det ställer stora krav på kompetens hos myndigheterna. Dessutom belastas kommunerna olika av förhands- och efterhandskontrollen beroende på sin näringsstruktur.

Också maskinell guldgrävning ska ingå i anmälningsförfarandet när de uppgrävda jordmassorna inklusive ytjord är mindre 500 kubikmeter om året, arbetstiden är högst 50 dygn per år och tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs. För tydlighetens skull påpekar utskottet att maskinell guldgrävning fortsatt kommer att vara tillståndspliktig, när guld sugts upp från botten av en älv eller en bäck, eftersom verksamheten då kräver tillstånd enligt vattenlagen. Anmälningsförfarandet kommer alltså att främst gälla forsknings- och försöksverksamhet. Anmälan ska göras till regionförvaltningsverket som är den myndighet som beviljar miljötillstånd för guldgrävning. Detta är viktigt eftersom myndigheten då i sina beslut kan beakta alla konsekvenser av guldgrävning för samma område. Samtidigt understryker utskottet att anmälningsförfarandet inte tillåter att småskalig maskinell guldgrävning inleds på statlig mark, eftersom alla sådana projekt kräver tillstånd för guldvaskning enligt gruvlagen.

DETALJMOTIVERING

28 §. Tillståndsplikt i grundvattenområden. Utskottet har gjort några tekniska justeringar i paragrafen för att rätta till en tidigare ändring som gjorts av misstag. Paragrafen bör för tydlighetens skull justeras så att tillståndsplikten för de verksamheter som avses i bilaga 2 sammanfaller med läget när miljöskyddslagen (527/2014) trädde i kraft den 1 september 2014. I tillämpningsområdet för 1 och 2 mom. ingick inte alla verksamheter som ska registreras på grundval av bilaga 2 och som använder organiska lösningsmedel, om förbrukningen var högst 10 ton om året. I tillämpningsområdet ingick bara asfaltstationer, energiproducerande anläggningar och distributionsstationer. Enligt den dåvarande lagen var kemiska tvättinrättningar (bilaga 2 punkt 4) tillståndspliktiga bara om de fanns i grundvattenområden och riskerade att förorena grundvattnet (28 § 2 mom.). Av misstag utvidgades tillämpningsområdet i lagändring 437/2017 till verksamheter som använder organiska lösningsmedel.

Med ändringen i 1 mom. utsträcks tillståndsplikten till betongstationer och fabriker som tillverkar betongprodukter som enligt lagändring 437/2017 överfördes till registrering samt de verksamheter enligt bilaga 2 punkterna 5–7 som använder högst 10 ton organiska lösningsmedel om året. Dessa ska alltså vara tillståndspliktiga vid sidan om energiproducerande anläggningar, asfaltstationer och distributionsstationer.

Enligt ändringen i 2 mom. ska kemiska tvättinrättningar vara tillståndspliktiga om de finns i grundvattenområden och riskerar att förorena grundvattnet. Till 2 mom. fogas också de verksamheter (energiproducerande anläggningar och distributionsstationer) i bilaga 2 där tillstånd enligt 2 mom. för verksamhet som är lägre än tröskelvärdet behövs.

Utskottet understryker att ändringen inte har några konsekvenser för miljön, myndigheterna eller verksamhetsutövarna eftersom justeringen bara betyder att det tidigare rättsläget återinförs.

Bilaga 1 och 3. Utskottet ändrar ”sjubb” till ”mårdhund” i bilaga 1 tabell 2 punkt 11 b och i slutet av bilaga 3.

Dessutom ändrar utskottet formuleringen i bilaga 1 tabell 2 punkt 9 d) för att den ska stämma överens med formuleringen i bilaga 4, som är ny. Kommunalt reningsverk för avloppsvatten ändras till miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Miljöutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2 i proposition RP 94/2018 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 i proposition RP 94/2018 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

1.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 8, 9, 12, 15, 19, 21, 22, 28, 29, 51, 67, 70 och 116 §, rubriken för 12 kap. samt 120, 123, 168—172, 175, 180, 181, 189, 202, 205, 223 och 225 § samt bilaga 1 och 3 till lagen,

av dem 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 384/2016, 28 § och bilaga 1 sådana de lyder i lag 437/2017, 29 § och bilaga 3 sådana de lyder i lag 423/2015, 116 § sådan den lyder i lag 1064/2017, 170 § sådan den lyder i lag 327/2016, 205 § sådan den lyder i lag 833/2017 och 225 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 423/2015 och 1063/2017, samt

fogas till lagen en ny 29 a §, ett nytt 10 a kap. och en ny bilaga 4 som följer:

8 §

Förebyggande och hindrande av förorening av miljön som orsakas av tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det enligt 4 kap. behövs tillstånd för verksamheten (*tillståndspliktig verksamhet*) eller om verksamheten enligt 115 a § ska anmälas (*anmälningspliktig verksamhet*) eller enligt 11 kap. ska registreras (*registreringspliktig verksamhet*), ska verksamhetsutövaren utöver vad som föreskrivs i 7 § i syfte att förebygga och förhindra förorening av miljön se till och försäkra sig om att

- 1) bästa tillgängliga teknik används i verksamheten,
- 2) energianvändningen i verksamheten är effektiv,
- 3) utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten kontrolleras och att behövliga uppgifter om dem och om de råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten lämnas till myndigheterna,
- 4) verksamhetsutövaren har tillgång till tillräcklig sakkunskap med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

9 §

Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön

För att precisera skyldigheterna enligt 7 och 8 § att förebygga och hindra förorening av miljön får närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet i fråga om

Betänkande MiUB 11/2018 rd

- 1) utsläpp i miljön och avloppsnätet, om förebyggande och begränsning av utsläpp och skadliga konsekvenser av utsläpp samt om förbudande av utsläpp,
- 2) kontroll av utsläpp och utsläppsgränsvärden i fråga om tillståndspliktig, anmälningsskyldig och registreringspliktig verksamhet,
- 3) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig, anmälningsskyldig eller registreringspliktig verksamhet att lämna uppgifter om utsläpp och deras konsekvenser till den myndighet som anges i statsrådsförordningen,
- 4) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig, anmälningsskyldig eller registreringspliktig verksamhet att till den myndighet som anges i statsrådsförordningen lämna uppgifter om råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten,
- 5) den sakkunskap som krävs i olika typer av tillståndspliktig, anmälningsskyldig och registreringspliktig verksamhet,
- 6) begränsning av utsläpp och av deponering av slam i miljön och om förbud mot utsläpp och mot deponering i miljön av slam som medför risk för förorening av miljön.

12§

Plan med rättsverkningar vid placering av verksamheter

Tillståndspliktig, anmälningsskyldig eller registreringspliktig verksamhet får inte placeras i strid med en detaljplan. På ett område för vilket det finns en gällande landskapsplan eller en generalplan med rättsverkningar ska det dessutom ses till att placeringen av verksamheten inte gör det svårt att använda området för det ändamål som anges i planen.

15§

Beredskapsskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig eller anmälningsskyldig verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljötillstånd beviljas av den statliga tillståndsmyndigheten, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapsskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskapsplan behöver inte heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

19 §

Särskilda skyldigheter vid användning av kemikalier

Kemikalier får i tillståndspliktig, anmälningsskyldig eller registreringspliktig verksamhet inte användas på ett sätt som orsakar sådan betydande risk för förorening av miljön som avses i denna lag. Bestämmelser om sanering av mark och grundvatten finns i 14 kap.

I syfte att förebygga och hindra förorening av miljön som orsakas av kemikalier ska den som utövar tillståndspliktig, anmälningsskyldig eller registreringspliktig verksamhet, när det rimligen är möjligt, bland de alternativ som står till buds välja den kemikalie eller metod som orsakar minst risk för förorening av miljön.

Bestämmelser om hantering och upplagring av kemikalier finns också i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor, och bestämmelser om konsumentvarors säkerhet finns i konsument säkerhetslagen (920/2011).

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervaka att bestämmelserna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsinteresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag enligt vad som föreskrivs i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) och med stöd av den. Närings-, trafik- och miljöcentralen stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Regionförvaltningsverket är *statlig miljöförvaltningsmyndighet* i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) och med stöd av den. Dessutom behandlar regionförvaltningsverket ärenden som gäller anmälningsskyldig verksamhet och som faller inom dess behörighet. Regionförvaltningsverket stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom handhar och utvecklar Finlands miljöcentral informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

22§

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

Den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter och de anmälningsförfaranden
som enligt denna lag ankommer på kommunen, samt för sin del föra talan för att tillvarata det all-
männa miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Bestämmelser om den kommunala miljövårdsmyndighetens rätt att överföra sin behörighet en-
ligt denna lag till en tjänsteinnehavare finns i 7 § i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning.

28§

Tillståndsplikt i grundvattenområden

Miljötillstånd krävs för verksamhet vid en energiproducerande anläggning, en asfaltstation, en
distributionsstation, en betongstation och en fabrik som producerar betongprodukter som avses i
bilaga 2, för verksamhet som avses i bilaga 2 punkt 5—7 när förbrukningen av organiska lös-
ningsmedel överstiger 10 ton om året och för verksamhet som avses i bilaga 4, om verksamheten
förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Dessutom krävs miljötillstånd för verksamhet som avses i bilaga 1, bilaga 2 punkt 1 och 3 och
bilaga 4, men som är av mindre omfattning än vad som anges i bilagorna samt för verksamhet vid
en kemisk tvättinrättning som avses i bilaga 2 punkt 4, om dessa verksamheter förläggs till ett vik-
tigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan medföra
risk för förorening av grundvattnet.

29§

Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet

När det gäller miljötillståndspliktig verksamhet krävs det tillstånd för ändringar som ökar ut-
släppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant till-
stånd behövs dock inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och miljötillståndet
inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten. En ändring av verksamheten är all-
tid väsentlig om den leder till att verksamheten motsvarar verksamheten vid en direktivanlägg-
ning.

På ansökningar om sådan ändring av tillståndet eller verksamheten som avses i 1 mom. tillläm-
pas 39 §, och ärendet ska behandlas med iakttagande av 96 §. Ett ärende som gäller ändring av en
direktivanläggnings verksamhet behandlas dock enligt 5 och 8 kap., om ändringen kan medföra
betydande skadeverkningar för människors hälsa eller miljön.

Närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra väsentlig ändring får utfärdas genom för-
ordning av statsrådet.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

29 a §

Tillståndsplikt för anmälningspliktig verksamhet

Miljötillstånd för anmälningspliktig verksamhet enligt bilaga 4 krävs om

- 1) verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning,
- 2) verksamheten kan medföra konsekvenser som avses i 27 § 2 mom.,
- 3) verksamheten är tillståndspliktig enligt 28 §,
- 4) förfarandet vid miljökonsekvensbedömning med stöd av 3 § 2 mom. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på verksamheten.

Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 2 eller 3 punkten, behandlas miljötillståndet av den myndighet till vars behörighet det enligt 115 a § hör att behandla anmälan om verksamheten. Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 1 eller 4 punkten, behandlas miljötillståndet av statens miljötillståndsmyndighet.

Tillståndsmyndigheten ska överlämna en tillståndsansökan som lämnats till den och som ska behandlas i ett förfarande för anmälningspliktig verksamhet till den behöriga myndigheten.

51 §

Inverkan av vissa planer och program

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten och 115 d § 2 mom. 2 punkten ska i miljötillståndet och i det beslut med anledning av anmälan som avses i 115 d § hänsyn tas till vad som i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) förs fram om de omständigheter som berör vattnens och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet och i beslutet med anledning av anmälan ska vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. samt i de tillståndsvillkor och de villkor i beslutet med anledning av anmälan som behövs för att förebygga olyckor hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvämningssrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet och i beslutet med anledning av anmälan ska dessutom de planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall ska de regionala avfallsplaner som avses i 88 § i avfallslagen beaktas.

67 §

Villkor om avloppsvatten som leds ut i avlopp

Om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, ska miljötillståndet och det beslut med anledning av anmälan som avses i 115 d § i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön eller i syfte att trygga avloppsreningsverkets funktion vid behov förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

70 §

Förhållandet mellan villkor och statsrådsförfordningar

Ett tillståndsvillkor och ett villkor i ett i 115 d § avsett beslut med anledning av anmälan får vara strängare än ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning av statsrådet som har utfärdats med stöd av denna lag eller avfallslagen, om det behövs för att

1) förutsättningarna för att bevilja tillstånd eller med anledning av anmälan meddela beslut som tillåter verksamheten ska uppfyllas,

2) ett miljö kvalitetskrav som anges i en förordning av statsrådet ska tryggas,

3) bästa tillgängliga teknik ska tillämpas.

Om det genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av denna lag eller avfallslagen eller i ett i 115 d § avsett beslut med anledning av anmälan, eller bestämmelser som avviker från vad som i tillståndet eller beslutet anges om dess giltighet eller om översyn av tillståndet eller beslutet, ska förordningen iakttas trots tillståndet eller beslutet.

10 a kap.

Allmänt anmälningsförfarande

115 a §

Anmälningsplikt och behörig myndighet

Verksamhetsutövaren ska göra en skriftlig anmälan om bilaga 4 avsedd verksamhet som medför risk för förorening av miljön.

Anmälan ska göras till den i 3 eller 4 mom. angivna behöriga myndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten förläggs. Anmälan ska göras minst 120 dygn innan verksamheten inleds. Anmälan ska dessutom göras om ändringar enligt 89 §, om ändringar som ökar utsläppen från eller konsekvenserna av utsläppen från anmälningspliktig verksamhet och om andra väsentliga ändringar av anmälningspliktig verksamhet. Anmälan behöver dock inte göras om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och beslutet med anledning av anmälan inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten.

Den statliga miljö tillståndsmyndigheten meddelar beslut med anledning av anmälan enligt 115 d § om verksamheter som avses i 2 b eller 3 punkten i bilaga 4 samt om andra verksamheter som avses i bilaga 4 om det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål.

Anmälningar som inte avses i 3 mom. behandlas av den kommunala miljö vårdsmyndigheten.

Anmälan om ändring av verksamheten ska göras till den myndighet som är behörig att behandla motsvarande anmälan om ny verksamhet.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

115 b §

Innehållet i och komplettering av anmälan

Anmälan ska innehålla för behandlingen av anmälan behövliga bindande uppgifter om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan, om hur anmälan ska göras samt om utredningar som behövs för behandlingen av anmälan och som ska fogas till anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den som upprättar anmälan ska ha tillräcklig sakkunskap. Av anmälan ska det vid behov framgå på vilket material och på vilken beräknings-, undersöknings- eller bedömningsmetod de uppgifter som lämnats grundar sig.

Om anmälan är bristfällig, ska sökanden ges tillfälle att komplettera anmälan inom den tid som myndigheten bestämmer. Om anmälan inte kompletteras inom utsatt tid eller om anmälan fortfarande är bristfällig efter kompletteringen, lämnas anmälan utan prövning och verksamhet får inte inledas.

115 c §

Inledande av verksamhet

Anmälningspliktig verksamhet får inte inledas förrän det har förflutit 120 dygn från det att anmälan gjordes. Den myndighet som behandlar anmälan kan dock i sitt beslut med anledning av anmälan tillåta att verksamheten inleds innan tidsfristen löper ut.

Verksamheten får inte inledas om anmälan med stöd av 29 a § har överförts till behandling i tillståndsförfarande eller om myndigheten fattar beslut om att lämna anmälan utan prövning med stöd av 115 b §. Myndigheten får också med anledning av anmälan meddela ett förbud att inleda verksamhet.

115 d §

Myndighetens beslut i ett anmälningsärende

Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av en anmälan enligt 115 a §. Beslutet ska iaktas trots eventuellt ändringssökande. När beslutet med anledning av anmälan fattas ska det säkerställas att det i verksamheten iakttas vad som föreskrivs i lag och med stöd av lag i fråga om verksamhetens placering, utsläpp och förebyggande av utsläpp och avfall samt om kontroll av utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten.

En förutsättning för ett beslut som tillåter verksamhet är att verksamheten, med beaktande av de villkor som ställs och verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter medför

- 1) olägenhet för hälsan,
- 2) annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, eller risk för sådan,
- 3) konsekvenser som är förbjudna enligt 16—18 §,

Betänkande MiUB 11/2018 rd

4) försämring av speciella naturförhållanden eller äventyrar vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet inom det område som påverkas av verksamheten,

5) väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella samnäringar eller annars bevara och utveckla samekulturen eller väsentlig försämring i skolernas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturnäringar på skoltområdet.

På de villkor i fråga om förebyggande och hindrande av förorening som förenas med beslutet med anledning av anmälan tillämpas vad som i 52 § föreskrivs om tillståndsvillkor. På villkor som ålägger verksamhetsutövaren att kontrollera utsläppen och lämna tillsynsmyndigheten resultaten av utsläppskontrollen och andra uppgifter som behövs för tillsynen tillämpas vad som i 62 § föreskrivs om uppföljnings- och kontrollvillkor.

115 e §

Förvaltningsförfarande i anmälningsärenden

När anmälan behandlas och beslut med anledning av anmälan fattas ska följande iakttas:

- 1) vad som i 39 a § föreskrivs om rådgivning till sökande,
- 2) vad som i 42 § föreskrivs om att begära utlåtanden, om utlåtanden behövs för att utreda ärendet i tillräcklig utsträckning eller för att tillgodose ett allmänt intresse,
- 3) vad som i 43 § föreskrivs om hörande av parter,
- 4) vad som i 44 § föreskrivs om information om tillståndsansökan, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen om anmälan kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än anmälarens rätt eller fördel behövs ingen information,
- 5) vad som i 83 § 1 mom. föreskrivs om tillståndsbeslutets innehåll;
- 6) vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut,
- 7) vad som i 85 § 1 mom. föreskrivs om sändande av tillståndsbeslut och information om beslut,
- 8) vad som i 85 § 2 och 3 mom. föreskrivs om att offentliggöra beslutet, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än anmälarens rätt eller fördel behöver beslutet med anledning av anmälan inte offentliggöras.

På beslut med anledning av anmälan tillämpas dessutom bestämmelserna i 87 § om tillståndets giltighet, bestämmelserna i 88 § om när tillstånd upphör att gälla, bestämmelserna i 92 § om förtydligande av tillstånd, bestämmelserna i 93 § om återkallande av tillstånd. På avslutande av anmälningspliktig verksamhet tillämpas bestämmelserna i 94 § 1 och 2 mom. om avslutande av verksamheten och på villkor om avslutande av verksamhet vad som i 94 § 3 mom. föreskrivs om meddelande av villkor.

Närmare bestämmelser om innehållet i beslut med anledning av anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

116§

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom., ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, om anmälningspliktig verksamhet eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

12 kap.

Anmälningsförfaranden i fråga om verksamhet av engångsnatur

120§

Exceptionella situationer i verksamhet som inte är tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig

Om det i verksamhet som inte är tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten, eller vid rivning av en konstruktion eller anordning, uppstår eller riskerar att uppstå utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd

Betänkande MiUB 11/2018 rd

eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om saken.

123 §

Exceptionella situationer i tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten, eller vid rivning av en konstruktion eller anordning, uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet, beslutet med anledning av anmälan eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iakttas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, eller den statliga tillsynsmyndigheten i fall där miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten eller en registreringsanmälan som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till den statliga tillsynsmyndigheten. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan dröjsmål efter att ha underrättat myndigheten om den exceptionella situationen lämna myndigheten en plan enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av underrättelsen om den exceptionella situationen meddela ett beslut och behövliga förelägganden för återställande av verksamheten så att den motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också sätta ut en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. Förelägganden kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om skyldigheten att underrätta myndigheten om den exceptionella situationen har försummats.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltnings tvång i 18 kap. iakttas. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

168§

Regelbunden tillsyn

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförhållanden ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över regelbundet.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförhållanden ska genom periodiska inspektioner regelbundet övervaka miljötillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivanläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförhållanden ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

169§

Inspektion vid olyckor, olägenheter och överträdelser

Om det på grund av en olycka, en anmälan om olägenhet, bristande efterlevnad av tillståndet eller beslutet med anledning av anmälan eller av någon annan orsak finns skäl att anta att verksamheten medför olägenhet för hälsan eller annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan, ska tillsynsmyndigheten inspektera verksamheten eller utreda saken på något annat ändamålsenligt sätt. Om det i fråga om verksamheten samtidigt finns ett anhängigt tillståndsärende eller ett anhängigt ärende som gäller ett beslut med anledning av anmälan, ska inspektionen eller utredningen i den mån det är möjligt göras innan det anhängiga tillståndsärendet avgörs eller beslutet med anledning av anmälan meddelas.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

170 §

Anmälan om inledande av verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand.

Den som utövar anmälningspliktig verksamhet ska i överensstämmelse med denna paragraf underrätta tillsynsmyndigheten om tidpunkten för inledandet av den verksamhet som anges i anmälan enligt 115 a § ändras eller om verksamheten inte inleds.

Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra med tanke på tillsynen väsentliga ändringar som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av bestämmelserna, beslutet med anledning av anmälan eller tillståndet.

Om den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Anmälan om tillståndspliktig verksamhet ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan enligt denna paragraf om anmälningspliktig verksamhet ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten, om anmälan har behandlats av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och i annat fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan om registreringspliktig verksamhet ska göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, utom i fråga om sådan avfallsbehandling som avses i 32 § 2 mom., i vilket fall anmälan görs till den statliga tillsynsmyndigheten.

171 §

Kontroll på annans område

Den statliga tillsynsmyndigheten, i samband med beviljande av tillstånd även tillståndsmyndigheten i sitt tillståndsbeslut, eller i fråga om anmälningspliktig verksamhet den behöriga myndigheten i sitt beslut med anledning av anmälan, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten till kontroll kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

172§

Rätt att få upplysningar och göra inspektioner

Tillsyns- och tillståndsmyndigheter, den i 115 a § avsedda behöriga myndigheten och i 26 § avsedda myndigheter som sköter typgodkännanden samt tjänstemän och tjänsteinnehavare som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) trots sekretess få nödvändiga upplysningar av myndigheter och verksamhetsutövare,
- 2) röra sig på annans område,
- 3) av den som tillverkar eller importerar produkter eller av någon annan som släpper ut produkter på marknaden få behövliga uppgifter om tillverkningen av produkterna och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden,
- 4) utföra mätningar samt ta prover och ta upp ljud eller bild,
- 5) få tillträde till platser där verksamhet bedrivs,
- 6) kontrollera verksamheten samt dess utsläpp och miljöpåverkan,
- 7) göra inspektioner med hjälp av de förfaranden som avses i 1—6 punkten.

Åtgärder som avses i 1 mom. får vidtas i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det är nödvändigt för att skydda liv, hälsa, egendom eller miljö.

Den som utövar den verksamhet som inspekteras eller den som tillverkar, på marknaden släpper ut eller innehar den produkt som inspekteras ska på begäran ge den myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen tillgång, i skriftlig eller elektronisk form, till de handlingar som kan ha betydelse vid tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen har rätt att få kopior av de handlingar som granskas och utskrifter av registreringar i datasystem.

175§

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

- 1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelsen, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,
- 2) förelägga den som har förfarit så som avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelsen,
- 3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet meddelas föreläggandet av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas eller beslutet med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall av den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet enligt vad som i 14 kap. i vattenlagen fö-

Betänkande MiUB 11/2018 rd

reskrivs om förvaltnings tvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas för omedelbar verkställighet av vad som föreskrivs i 11 eller 20 §.

180 §

Föreläggande i syfte att hindra förorening

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan utifrån en inspektion som den har utfört meddela ett sådant enskilt föreläggande i fråga om verksamhet som medför risk för förorening av miljön som behövs för att förebygga eller hindra förorening. Föreläggandet kan gälla en åtgärd eller en begränsning, kontroll av eller information om verksamheten eller lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen. Föreläggandet kan inte gälla tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet. Föreläggandet ska vara skäligt med hänsyn till verksamhetens natur och en hur betydande förorening av miljön det gäller.

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder.

Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts. Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytande ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet avbryts av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas eller beslutet med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillståndet beviljas eller beslutet meddelas av den.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över

Betänkande MiUB 11/2018 rd

verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsynen över registreringspliktig och anmälningspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om samordningen av tillsynen leder till ett byte av för tillsynen ansvarig myndighet.

202 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Kommunen får för verkställigheten av denna lag meddela sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den (*kommunala miljöskyddsföreskrifter*).

Föreskrifterna får inte gälla

- 1) verksamhet som är tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig,
- 2) verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §,
- 3) exceptionella situationer som avses i 120 §,
- 4) anmälningsförfarandet som gäller sanering av mark och grundvatten enligt 136 § 1 mom.,
- 5) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets verksamhet.

Föreskrifterna kan gälla

- 1) åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana,
- 2) motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar,
- 3) miljöskyddsmässiga förutsättningar för placering av verksamheter utanför detaljplaneområdet,
- 4) fastställande av områden där det på grund av särskild risk för förorening av miljön är förbjudet att leda ut avloppsvatten i marken, ett vattendrag, ett dike, en källa eller en konstgjord damm eller i en sådan rännil som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen,
- 5) fastställande av zoner och områden där användningen av stallgödsel och gödselmedel samt inom jordbruket förekommande, för miljön skadliga ämnen begränsas,
- 6) lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen,
- 7) åtgärder för förbättrande av vattnens och den marina miljöns status som behövs enligt en förvaltningsplan eller havsförvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan i enskilda fall bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

Betänkande MiUB 11/2018 rd

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

4) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) sådana inspektioner som avses i 169 § som leder till uppmaningar eller till meddelande av förelägganden eller förbud samt åtgärder som behövs för tillsynen över att uppmaningar, förelägganden och förbud iakttas,

4) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

5) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas i sådana fall då behörigheten har överförs till den kommunala miljövårdsmyndigheten i enlighet med 138 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller av en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd eller ett beslut med anledning av anmälan som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd eller ett beslut med anledning av anmälan enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om avgifters utsökbarhet utan utskökningsgrund finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövårdsinformation

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska i datasystemet registrera de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

Betänkande MiUB 11/2018 rd

- 1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den statliga tillsynsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsåtgärder,
- 4) uppgifter enligt 105 § 1 mom. om en anläggnings verksamhet och utsläpp,
- 5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2—4 punkten,
- 6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av den statliga tillsynsmyndigheten,
- 7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den statliga tillsynsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) beslut som fattats av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillstånd- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,
- 4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,
- 5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljöförvaltningspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginrättningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginrättningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till den statliga tillsynsmyndigheten för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

225 §

Brott mot miljöskyddslagen

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

- 1) åsidosätter en anmälningskyldighet som avses i 99, 115 a, 116, 118—120, 123, 136 eller 178 §,
- 2) åsidosätter sin skyldighet enligt ett tillståndsvillkor i miljöförvaltningslagens tillstånd, sin skyldighet enligt ett beslut som med anledning av anmälan meddelats med stöd av 115 d § eller sin skyldighet en-

Betänkande MiUB 11/2018 rd

ligt ett föreläggande eller villkor som en myndighet har meddelat med stöd av 80 § 3 mom., 94 § 3 mom., 95 § 1 mom., 99 eller 136 §,

3) bryter mot ett förbud som avses i 16—18 § eller mot en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9, 10, 17, 156, 216 eller 217 §,

4) åsidosätter sin skyldighet enligt 94 § 1 och 2 mom., 114, 115, 133, 134, 139 eller 155 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som miljöministeriet meddelat med stöd av 213 §,

4 a) vidtar en åtgärd för anmälningsskyldig verksamhet eller inleder anmälningsskyldig verksamhet inom den tidsfrist som avses i 115 c §,

5) börjar vidta en åtgärd som avses i 118 § eller inleder verksamhet som avses i den paragrafen innan den tid som avses i 118 § 3 mom. har förflutit,

6) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 4—8, 10—13, 15—17, 20, 22—24 eller 27 i ozonförordningen eller sin skyldighet enligt artikel 3—8, 10—17 eller 19 i F-gasförordningen eller enligt 165 §, handlar i strid med sin skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, handlar i strid med 159 § 1 mom. eller 161 § eller handlar i strid med en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 17 kap. eller med F-gasförordningen,

7) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG,

8) åsidosätter skyldigheten att lämna uppgifter enligt artikel 6 i förordningen om exportförbud för kvicksilver,

9) på marknaden släpper ut en förbränningsmotor avsedd för arbetsmaskiner eller en arbetsmaskin i vilken har installerats en förbränningsmotor i strid med artikel 8, 9, 11—15 eller 31—33 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer, låter bli att lämna sådana uppgifter till typgodkännandemyndigheten som kan leda till avslag på eller återkallelse av ett typgodkännande som avses i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer eller till återkallelse av motorer enligt artikel 40 i den förordningen eller använder en manipulationsstrategi som avses i artikel 3.63 i strid med artikel 18 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 210 § döms enligt 38 kap.1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap.5 § i strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

För en överträdelse av förbud mot tomgångskörning med motorfordon kan felparkeringsavgift påföras enligt vad som föreskrivs i lagen om parkeringsövervakning.

Den som bryter mot ett i denna lag avsett förbud eller åläggande som har förenats med vite kan lämnas obestraftad för samma gärning, om vitet har dömts ut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På en ansökan om tillstånd som blivit anhängig före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tillståndsbeslut som gäller verksamheter enligt bilaga 4 fortsätter att gälla när denna lag träder i kraft. Om ett tillstånd behöver ändras på grund av väsentliga ändringar i verksamheten eller av en i 89 § angiven orsak efter ikraftträdandet av denna lag, , tillämpas förfarandet enligt 10 a kap. så att det beslut som meddelas i saken med anledning av anmälan ersätter det gällande tillståndet.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

Tillsynen över tillstånd för de verksamheter enligt bilaga 4 som fortsätter att gälla vid ikraftträdandet av denna lag överförs den 1 januari 2020 till den myndighet som utövar tillsyn över anmälningspliktig verksamhet.

Denna lag tillämpas först från och med den 1 januari 2020 på sådana i punkt 2 i bilaga 4 till denna lag avsedda upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form som utgör objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
1. Skogsindustri	1. Skogsindustri
a) Industriella anläggningar där det framställs pappersmassa av trä eller andra fibrösa material	
b) Industriella anläggningar där det framställs papper, papp eller kartong och produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn	
	a) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m ³ virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett slutet vattenhanteringssystem
c) Industriella anläggningar där det framställs en eller flera av följande träskivor: OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor, och där produktionskapaciteten överstiger 600 m ³ per dygn	b) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år och högst 600 m ³ per dygn eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år
d) Behandling av trä och träprodukter med kemikalier där produktionskapaciteten överstiger 75 m ³ per dygn av annat slag än behandling uteslutande mot blånadssvampar	c) Träimpregneringsinrättningar med en produktionskapacitet som är högst 75 m ³ per dygn eller andra sådana anläggningar som använder träskyddskemikalier där mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år
2. Metallindustri	2. Metallindustri
a) Rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet sulfidmalm	
b) Produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	a) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar, där produktionskapaciteten är högst 2,5 ton per timme
c) Produktion av icke-järnmetaller av malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer	
	b) Valsverk, smidesverkstäder eller dragerier för icke-järnmetaller, dock inte kallprocesserna tråddragning, valsning eller djupdragning
d) Drift av järn- och stål gjuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	c) Drift av järn- och stål gjuterier med en produktionskapacitet på högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år
e) Andra gjuterier eller smältverk, med en smältningsskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium och 20 ton per dygn för icke-järnmetaller	d) Andra gjuterier eller smältverk där smältningsskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn

Betänkande MiUB 11/2018 rd

f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme	e) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning av högst 2 ton råstål per timme
g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet som överstiger 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt	f) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet på högst 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare är högst 50 kilojoule eller den använda värmeeffekten är högst 20 megawatt
h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym överstiger 30 m ³	g) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m ³
	h) Fartygsvarv
	i) Ackumulatorfabriker
3. Energiproduktion	3. Energiproduktion
a) Förbränning av bränslen i anläggningar med en total bränsleeffekt på minst 50 megawatt; vid fastställandet av anläggningens bränsleeffekt adderas alla energiproducerande enheter som finns på samma anläggningsområde	a) Förbränning av bränslen i anläggningar där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränsleeffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt; när den energiproducerande anläggningens bränsleeffekt bestäms sammanräknas alla sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som finns på samma anläggningsområde
b) Avskiljning av koldioxidströmmar från anläggningar som omfattas av tabell 1 för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006	
	b) Kärnkraftverk
4. Kemisk industri; tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala	4. Kemisk industri

Betänkande MiUB 11/2018 rd

a) Tillverkning av oorganiska kemikalier såsom — gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, kloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid — syror, som t.ex. kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrlighet — baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid — salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silvernitrat — icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar, som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid	
b) Tillverkning av organiska kemikalier såsom — enkla kolväten (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska) — syreinhållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar och blandningar av estrar, acetater, etrar, peroxider och epoxihartser — svavelinhållande organiska föreningar — kväveinhållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitratföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater — fosforinhållande organiska föreningar — halogenerade kolväten — metallorganiska föreningar — plaster (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa) — syntetgummi — färgämnen och pigment — ytaktiva ämnen och tensider	
c) Olje- eller gasraffinaderier	
d) Tillverkning av växtskyddsmedel eller biocider	
e) Tillverkning av sprängämnen	
f) Tillverkning av gödselmedel baserade på fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade råvaror (enkla eller sammansatta gödselmedel)	
g) Tillverkning av produkter som innehåller läkemedel, även mellanprodukter	
	a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år
	b) Gummifabriker med vulkaniserings- eller mas-ticeringsprocess
	c) Fabriker som tillverkar mineralolja-produkter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år

Betänkande MiUB 11/2018 rd

	d) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat
	f) Enzymfabriker
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen	5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen
a) Förgasning eller förvätskning av kol eller förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt	a) Förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på under 20 megawatt och där det tillverkas minst 3 000 ton bränsle per år
b) Framställning av kol (hårt kol) eller av grafitelektroder genom bränning eller grafitisering	
c) Produktion av koks	
	b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år, dock inte pelletpressning
	c) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år
	d) Andra än i 2 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsskyldiga upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100 m ³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde
	e) Stenkolsupplag
6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används	6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används

Betänkande MiUB 11/2018 rd

a) Ytbehandling av material, föremål eller produkter med användning av organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av organiskt lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år	a1) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år a2) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50, men högst 200 ton per år: — annan ytrensning än den som avses i underpunkt a1 — ursprunglig fordonslackering både i produktionssanläggningar och utanför dem — beläggning av metall, plast, textil, folie och papper — beläggning av trätor — läderbeläggning — beläggning av lindningstråd — skotillverkning — trä- och plastlaminering — limning — följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationsscreentryck, inklusive rotationsscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering — förädling av gummi a3) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 25, men högst 200 ton per år — bandlackering — träimpregnering
	b) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50 ton per år: — coldsettryck — utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor — tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg — tillverkning av farmaceutiska produkter
	c) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, fränsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna
7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv	7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv
	a) Gruvdrift och annan än i 3 punkten i bilaga 4 avsedd anmälningspliktig maskinell guldgrävning

Betänkande MiUB 11/2018 rd

	b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler
	c) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är anknuten till annat än schaktningsarbete och där stenmaterial behandlas minst 50 dagar
	d) Torvutvinning och därtill anknuten dikning
	e) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och i användning sammanlagt minst 50 dagar
8. Tillverkning av mineralprodukter	8. Tillverkning av mineralprodukter
a) Tillverkning av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn	a) Cementfabriker där produktionskapaciteten i roterugn är högst 500 ton per dygn och i andra typer av ugnar högst 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn	b) Tillverkning av kalk i ugnar med en sammanlagd produktionskapacitet som är högst 50 ton per dygn
c) Smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	c) Mineralullsfabriker med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
d) Tillverkning av glas inklusive glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
e) Tillverkning av asbest eller asbestbaserade produkter	
f) Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet som överstiger 4 m ³ och med en sättningsdensitet per ugn på mer än 300 kg/m ³	Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet på högst 4 m ³ och med en sättningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m ³ : e1) keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år e2) lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
g) Tillverkning av magnesiumoxid i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn	
	f) Gipsskivefabriker
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning	9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning
a) Förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller färgning av textiltfibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn	a) Anläggningar där textiltfibrer eller textilier förbehandlas eller färgas med en behandlingskapacitet som är minst 1 och högst 10 ton per dygn

Betänkande MiUB 11/2018 rd

b) Garvning av hudar och skinn med en behandlingskapacitet på mer än 12 ton färdiga produkter per dygn	b) Läderfabriker eller anläggningar för pälsberedning, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn
	c) Fiberduksfabriker
	d) Tvättinrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn och där avloppsvattnet inte avleds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk från tätbebyggelse eller andra kemiska tvättinrättningar än de registreringspliktiga inrättningar som avses i bilaga 2
10. Tillverkning av livsmedel eller foder	10. Tillverkning av livsmedel eller foder
a) Drift av slakterier där produktionskapaciteten överstiger 50 ton slaktkroppar per dygn	a) Andra än i 4 a-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: b) Enbart animaliska råvaror (andra än enbart mjölk) för en produktionskapacitet på mer än 75 ton färdiga produkter per dygn	b1) Andra än i 4 b-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn b2) Anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn

Betänkande MiUB 11/2018 rd

Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: c) Enbart vegetabiliska råvaror för en produktionskapacitet på mer än 300 ton färdiga produkter per dygn eller 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett år	c1) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 c-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn c2) Andra anläggningar är de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 d-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c3) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 e-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c1 och c2 och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c4) Andra bryggerier än de anmälningspliktiga bryggerier som avses i 4 f-punkten i bilaga 4 med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c5) Annan än i 4 g-punkten i bilaga 4 avsedd anmälningspliktig tillverkning av cider och vin genom jäsnings när produktionskapaciteten är minst 750 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c6) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 h-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c4 och c5 och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
---	--

Betänkande MiUB 11/2018 rd

Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: d) Animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, där produktionskapaciteten för färdiga produkter i ton per dygn överstiger 75 om A är minst 10, eller $300 - (22,5 A)$, om A är mindre än 10 där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av produktionskapaciteten för färdiga produkter. Förpackningen ska inte inkluderas i produktens slutliga vikt. Denna punkt ska inte tillämpas då råvaran är endast mjölk. En bild som hänför sig till punkten finns efter tabellen¹.	d1) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d2) Andra än i 4 i-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsspliktiga industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d3) Andra än i 4 j-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsspliktiga glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d4) Andra än i 4 k-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsspliktiga anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna
e) Behandling och bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde)	e) Andra än i 4 l-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsspliktiga anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn
	f) Andra än i 4 m-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsspliktiga fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn
	g) Andra än i 4 n-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsspliktiga anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år
	h) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben
11. Djurstallar eller fiskodling	11. Djurstallar eller fiskodling

Betänkande MiUB 11/2018 rd

a) Uppfödning av fjäderfä med mer än 40 000 platser för fjäderfä och svinhus med mer än 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg), eller med mer än 750 platser för sugor; med fjäderfä avses höns, kalkoner, pärlhöns, ankor, änder, gäss, vaktlar, duvor, fasaner, raphhöns och andra fåglar	a) Djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 köttnöt eller 600 dikor eller andra djurstallar där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 3 000
	b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av räv eller mårdhund eller andra pälsdjursfarmer där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 250
	c) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder
12. Trafik	12. Trafik
	a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handelssjöfart och som lämpar sig för fartyg med en dödvikt som överstiger 1 350 ton
	b) Flygplatser, dock inte helikopterflygplatser som är avsedda för räddningsverksamhet
	c) Utomhus belägna motorsportbanor
	d) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel, dock inte förflyttning av styckegods
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten	13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten
a) Behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall	a) Avfallsförbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar för avfall som bränner fast eller flytande avfall med en kapacitet på högst 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet på högst 10 ton per dygn för farligt avfall
b) Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn	b) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om djurkroppar eller animaliskt avfall är högst 10 ton per dygn
c) Fristående avloppsreningsverk för avloppsvatten från anläggningar som avses i tabell 1 och som inte omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse	c) Andra än sådana fristående avloppsreningsverk för industrier som avses i 13 punkten underpunkt c i tabell 1 där processat avloppsvatten från de verksamheter som avses i tabell 2 behandlas

Betänkande MiUB 11/2018 rd

d) Behandling av farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter: — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som räknas upp i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — återvinning/regenerering av lösningsmedel - återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar — regenerering av syror eller baser — återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar — återvinning av komponenter från katalysatorer — omraffinering av olja eller annan återanvändning av olja — invallning direkt på marken	
e) Bortskaffande av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse: — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter	

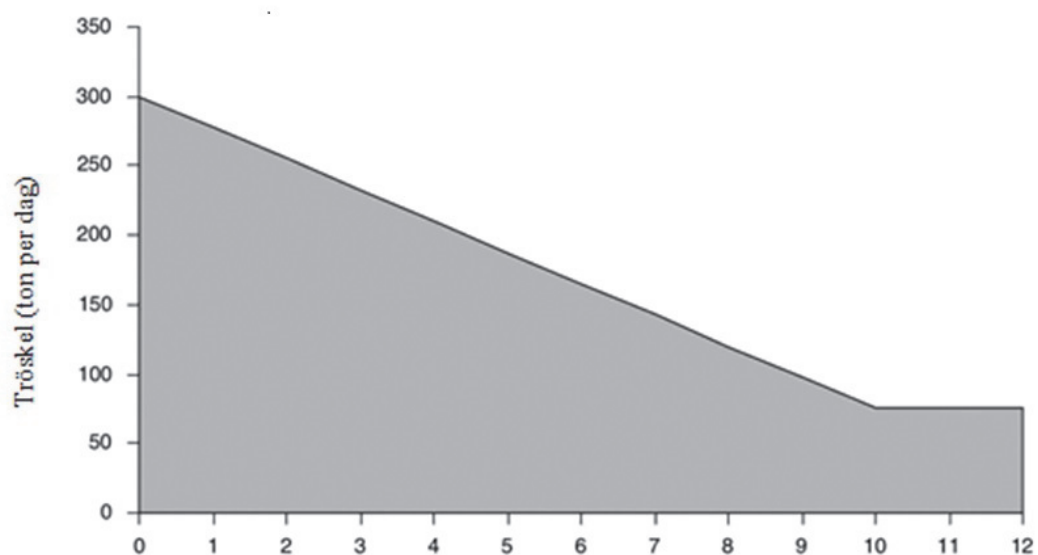
Betänkande MiUB 11/2018 rd

f) Återvinning, eller en kombination av återvinning och bortscaffande, av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse: — biologisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter När den enda avfallshantering som bedrivs är anaerob biologisk nedbrytning, ska tröskelvärdet för kapacitet för denna verksamhet vara 100 ton per dygn	
g) Avstjälningsplatser som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall	
h) Tillfällig lagring av farligt avfall som inte omfattas av 13 punkten underpunkt g i tabell 1 i avvaktan på någon av de verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a, d, g och i i tabell 1, med en totalkapacitet på mer än 50 ton med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet uppkommer	
i) Lagring under markytan av farligt avfall med en totalkapacitet på mer än 50 ton	
	d) Behandling och avledning av avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten är minst 100 personer
	e) Deponier för utvinningsavfall
	f) Annan behandling av avfall än vad som avses i 13 punkten underpunkterna a, b och e i tabell 2 och som omfattas av tillämpningsområdet för avfalls lagen och sker i en anläggning eller yrkesmässigt
14. Annan verksamhet	14. Annan verksamhet
	a) Andra än i 7 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga utomhus belägna skjutbanor
	b) Permanenta, utomhus belägna anläggningar för blästring

Betänkande MiUB 11/2018 rd

	c) Krematorier eller anläggningar för kremering av sällskapsdjur
	d) Andra gödselfabriker än de som avses i 4 punkten underpunkt f i tabell 1
	e) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan därmed förknippad verksamhet

Bild: Tabell 1 (direktivanläggningar) punkt 10 d, tillverkning av livsmedel eller foder

(A) Andelen animaliskt material (% av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna)

Betänkande MiUB 11/2018 rd

DJURENHETSKOEFFICIENTER VID UTRÄKNING AV DJURSTALLARS OCH PÄLSDJURSFARMERS TILLSTÅNDS- OCH BEFOGENHETSGRÄNSER SAMT VID UTRÄKNING AV GRÄNSEN FÖR ANMÄLNINGSPLIKT FÖR DJURSTALLAR

Tabell 1. Djurenhetskoefficienter vid uträkning av det totala antalet djurenheter i djurstallar och pälsdjursfärmer. Det totala antalet djurenheter i ett djurstall fås genom att antalet djurarter i djurstallet multipliceras med respektive djurenhetskoefficient och de på så sätt erhållna djurenhetsantalen räknas samman. För andra djurarter ska djurenhetskoefficienten för det djur användas som närmast motsvarar det aktuella djuret i fråga om årlig kväveutsöndring.

Djur	Djurenhetskoefficient
Mjölkkö	10,8
Diko	4,3
Kviga (12—24 mån.)	4
Kötnöt (tjur 12—24 mån.)	5,7
Avelstjur (tjur > 2 v)	8,1
Kalv 6—12 mån.	3,4
Kalv < 6 mån.	1,7
Sugga med grisar	2,6
Slaktsvin*	1,00
Galt	1,8
Sinsugga i suggstall	1,8
Avvand gris, 5—11 veckor, om det inte finns suggor på gården*	0,24
Häst 2 år-	3,9
Ponny ** 2 år-, häst 1 år	2,8
Liten ponny** 2 år-, ponny** 1 år, häst <1år	2,0
Liten ponny** 1—2 år, ponny** <1 år	1,2
Liten ponny** <1 år	0,8
Åsna (enligt mankhöjd och ålder liksom i fråga om ponnyer och små ponnyer)	0,8—2,8
Får (tacka med lamm, bagge)	0,6
Get (get med killingar, bock)	0,6
Värphöna	0,07
Broilermor	0,07
Tupp	0,1
Kalkonmoder	0,14
Slaktkalkon*	0,12

Betänkande MiUB 11/2018 rd

Broiler*	0,03
Unghöna*	0,04
Ankmoder, slaktanka*, gåsmoder, slaktgås*, fasanmoder, slaktfasan*	0,07
Andmoder, slaktand*	0,06
Vaktel, pärlhöna	0,04
Kaninhona med ungar***	0,19
Struts	0,9
Bison	2,5
Vildsvin	0,9
Mink och iller, avelshona med ungar	0,18
Mink och iller, unge	
Mink och iller, avelshane	
Räv och mårdhund , avelshona med ungar	0,41
Räv och mårdhund , unge	
Räv och mårdhund , avelshane	

* per djurplats

** ponny: mankhöjd som fullvuxen 120—140 cm; liten ponny: mankhöjd som fullvuxen < 120 cm

*** Levande vikt för kaninhona ca 5 kg. Utöver ungarna inräknas kaninhanen i honans djurenhetskoefficient.

Betänkande MiUB 11/2018 rd

ANMÄLNINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER

1. Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m³ sågvirke per år.
2. Upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra
 - a) minst 100 m³ men mindre än 1 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller.
 - b) minst 1 000 m³ men mindre än 50 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller.
3. Maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive ytjord underskrider 500 m^{kubikmeter} per år, arbetstiden är högst 50 dygn per år och när tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs.
4. Följande verksamheter inom livsmedels- och foderindustrin vars avloppsvatten leds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk:
 - a) slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
 - b) anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
 - c) anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn
 - d) anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja
 - e) andra anläggningar än de som avses i punkterna c) och d) och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagierier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja
 - f) bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter men mindre än 5 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
 - g) tillverkning av cider och vin genom jäsnings med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter men högst 10 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
 - h) andra anläggningar än de som avses i punkterna f) och g) och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
 - i) industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter under 22 500 ton per år och minst 15 men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna

Betänkande MiUB 11/2018 rd

j) glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna

k) anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 ton och mindre än 30 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn och under 30 000 ton per år, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna

l) anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn

m) fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn

n) anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år.

5. Djurstallar som är avsedda för

a) minst 50 och mindre än 300 mjölkkor, minst 100 och mindre än 500 köttnöt, minst 130 och mindre än 600 dikor, minst 60 hästar eller ponnyer, minst 250 tackor eller getter, minst 100 och högst 750 fullvuxna suggor, minst 250 och högst 2 000 slaktsvin, minst 4 000 och högst 40 000 värphönor eller minst 10 000 och högst 40 000 broilrar

b) flera i punkt a eller i bilaga 3 avsedda djurarter och där det totala antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna enligt tabell 1 i bilaga 3 är minst 250 och mindre än 3 000 och som inte är direkt anmälningspliktiga på basis av antalet produktionsdjur som nämns i punkt a.

6. Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek.

7. Utomhus belägna skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för hagelskytte.

8. Permanenta djurgårdar eller nöjesparker.

2.

Lag

om ändring av 48 kap. 3 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen (39/1889) 48 kap. 3 §, sådan den lyder i lagarna 578/1995, 545/1999 och 557/2014, som följer:

Betänkande MiUB 11/2018 rd

48 kap.

Om miljöbrott

3 §

Miljöförseelse

Om miljöförstöringen, med hänsyn till att den fara eller skada som har vållats miljön eller hälsan varit mindre betydande eller andra omständigheter vid brottet, bedömd som en helhet är ringa, ska gärningsmannen för *miljöförseelse* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot villkor som har meddelats med stöd av 122 och 123 § i miljöskyddslagen.

För miljöförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet försummar skyldigheten enligt 27—29 § i miljöskyddslagen att ansöka om miljötillstånd, om inte gärningen ska bestraffas som miljöförstöring.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet i miljön för eller släpper ut eller lämnar ett föremål, eller ämne, strålning eller något annat sådant utan ett i 115 a—115 d § i miljöskyddslagen förutsatt beslut med anledning av anmälan så att gärningen är ägnad att förorena miljön eller att på motsvarande sätt förorsaka andra skadliga förändringar i miljön eller skräpa ned den eller att förorsaka fara för hälsan, om inte gärningen ska bestraffas som miljöförstöring.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 5 § i sjötrafiklagen eller mot förbud eller begränsningar som har meddelats med stöd av 15 eller 16 § i sjötrafiklagen, om gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande MiUB 11/2018 rd

Helsingfors 7.11.2018

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Satu Hassi gröna
vice ordförande Silvia Modig vänst
medlem Petri Honkonen cent
medlem Olli Immonen saf
medlem Pauli Kiuru saml
medlem Rami Lehto saf
medlem Eeva-Maria Maijala cent
medlem Sanna Marin sd
medlem Sari Multala saml
medlem Katja Taimela sd
ersättare Eeva-Johanna Eloranta sd
ersättare Arto Pirttilahti cent.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.